

Spelytor

Lagets formation består av lagdelar med backar, mittfältare och forwards.

Att sträva efter att passera motståndarnas lagdelar kan vara ett effektivt sätt att närma sig motståndarnas mål. För att strukturera uppgiften att passera lagdelarna kan begreppet spelytor användas.

Spelytorna är ytorna framför och bakom motståndarnas respektive lagdelar:

- utgångsyta = ytan framför motståndarnas forwards
- spelyta 1 = ytan mellan motståndarnas forwards och mittfält
- spelyta 2 = ytan mellan motståndarnas mittfält och backlinje
- spelyta 3 = ytan mellan motståndarnas backlinje och målvakt.

Spelytorna förändras beroende på hur det försvarande laget rör sig. Om exempelvis backlinjen flyttar ner medan mittfältet står kvar blir spelyta 3 mindre medan spelyta 2 blir större. Det gäller för spelarna i det anfallande laget att uppfatta vilken spelyta som är störst och enklast att flytta bollen till i varje givet läge. Spelarna kan ta sig framåt genom spelytorna både individuellt och kollektivt. Det kan vara möjligt att passera flera spelytor med en passning, men oftast är det mest effektivt att ta sig igenom en spelyta åt gången.

I anfallsspelet kan spelytorna hjälpa laget att identifiera spelarnas utgångspositioner och roller. Spelarnas roller kan avgöra i vilka spelytor olika spelare ska vara spelbara. Det kan vara bra för dig som tränare att göra spelarna delaktiga i samtal kring spelytorna. Spelarna kan få diskutera hur laget kan ha spelare spelbara i alla spelytor och hur de kan ta sig igenom de olika spelytorna.

I försvarsspelet gäller det för laget att göra spelytorna så små som möjligt. Vid uppflyttning och nedflyttning är det viktigt att lagdelarna samarbetar och agerar samtidigt för att hålla laget kompakt och spelytorna så små som möjligt.

